

τῆμος ἐπ' Ἄλφειὸν ποταμὸν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
 Φοίβου Ἀπόλλωνος βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους.
 ἀδμηῆτες δ' ἴκανον ἐς αὐλιὸν ὑψιμέλαθρον
 καὶ ληνοὺς προπάροιθεν ἀριπρεπέος λειμῶνος.
 ἔνθ' ἐπεὶ εὖ βοτάνης ἐπεφόρβει βοῦς ἐριμύκους, 105
 καὶ τὰς μὲν συνέλασσε ἐς αὐλιὸν ἀθρόας οὔσας
 λωτὸν ἐρεπτομένας ἠδ' ἐρσήεντα κύπειρον·
 σὺν δ' ἐφόρει ξύλα πολλά, πυρὸς δ' ἐπεμαίετο τέχνην.
 δάφνης ἀγλαὸν ὄζον ἐλὼν ἐπέλεψε σιδήρω
 ἄρμενον ἐν παλάμῃ, ἄμπνυτο δὲ θερμὸς αὐτμῆ· 110
 Ἐρμῆς τοι πρῶτιστα πυρήϊα πῦρ τ' ἀνέδωκε
 πολλὰ δὲ κάγκανα κᾶλα κατουδαίῳ ἐνὶ βόθρῳ
 οὔλα λαβῶν ἐπέθηκεν ἐπηετανά· λάμπετο δὲ φλόξ
 τηλόσε φῦσαν ἰεῖσα πυρὸς μέγα δαιομένοιο.
 ὄφρα δὲ πῦρ ἀνέκαιε βίη κλυτοῦ Ἡφαίστοιο, 115
 τόφρα δ' ὑποβρύχιας ἔλικας βοῦς ἔλκε θύραζε
 δοιὰς ἄγχι πυρός, δύναμις δὲ οἱ ἔπλετο πολλή·
 ἀμφοτέρας δ' ἐπὶ νῶτα χαμαὶ βάλε φυσιοώσας·
 ἐγκλίνων δ' ἐκύλινδε δι' αἰῶνος τετορήσας,
 ἔργῳ δ' ἔργον ὄπαζε ταμῶν κρέα πίονα δημῶ· 120
 ὦπτα δ' ἀμφ' ὄβελοῖσι πεπαρμένα δουρατέοισι,
 σάρκας ὁμοῦ καὶ νῶτα γεράσμια καὶ μέλαν αἷμα
 ἐργμένον ἐν χολάδεσσι· τὰ δ' αὐτοῦ κεῖτ' ἐπὶ χώρης,
 ῥινοὺς δ' ἐξετάνυσσε καταστυφέλω ἐνὶ πέτρῃ,
 ὡς ἔτι νῦν τὰ μέτασσα πολυχρόνιοι πεφύασι 125
 δηρὸν δὴ μετὰ ταῦτα καὶ ἄκριτον· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ἐρμῆς χαρμόφρων εἰρύσατο πίονα ἔργα
 λείῳ ἐπὶ πλαταμῶνι καὶ ἔσχισε δώδεκα μοίρας
 κληροπαλεῖς· τέλεον δὲ γέρας προσέθηκεν ἐκάστη·
 ἔνθ' ὀσίης κρεάων ἠράσσατο κύδιμος Ἐρμῆς· 130
 ὀδμή γάρ μιν ἔτειρε καὶ ἀθάνατόν περ ἔόντα
 ἠδεῖ· ἄλλ' οὐδ' ὥς οἱ ἐπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ
 καὶ τε μάλ' ἰμείροντι παρεῖν ἱερῆς κατὰ δειρῆς.
 ἀλλὰ τὰ μὲν κατέθηκεν ἐς αὐλιὸν ὑψιμέλαθρον,
 δημὸν καὶ κρέα πολλά, μετήορα δ' αἶψ' ἀνάειρε, 135
 σῆμα νέης φωρῆς· ἐπὶ δὲ ξύλα κάγκαν' αἰείρας
 οὐλόποδ' οὐλοκάρηνα πυρὸς κατεδάμνατ' αὐτμῆ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πάντα κατὰ χρέος ἤνυσε δαίμων